

Opinnäytetyö (AMK)

Muotoilun koulutusohjelma

Tuotemuotoilu ja -valmistus

2013

Pirkka Nikulainen

KOKOELMALEVYN ULKOASUN SUUNNITTELU JA TOTEUTUS

– Take Me Back – a hardcore compilation

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Muotoilun koulutusohjelma | Tuotemuotoilu ja -valmistus

2013 | 51

Maarit Mikkonen

Pirkka Nikulainen

KOKOELMALEVYN ULKOASUN SUUNNITTELU JA TOTEUTUS – TAKE ME BACK – A HARDCORE COMPILATION

Tämän opinnäytetyön aiheena on suunnitella ja toteuttaa tulevan kokoelmalevyn ulkoasu. Tavoitteena oli luoda genrelleen uskollinen graafinen ilme ja sen avulla oheistuotteet tukemaan levyn julkaisua. Nimen ja bändien valinta levyllä kuului projektiin. Levyllä tuli ajankohtaisia bändejä hardcore-genrestä, jotka edustavat hyvin genreä vuonna 2013.

Opinnäytettä varten tutkin itselleni merkittäviä hardcore-genren julkaisuja 1980- ja 1990-luvulta kuva-analyysin avulla. Analyysien pohjalta haettiin tunnelmaa ja elementtejä levyllä, joilta siten välittyisi genren vilpittömyys ja mentaliteetti.

Lopputuloksena on painoa varten valmis levy, kannet ja oheistuotteet. Graafinen ilme sitoo julkaisun genreen, tukee musiikkia visuaalisesti ja luo levyllä lisä-arvoa.

ASIASANAT:

graafinen suunnittelu, hardcore-musiikki, indie, musiikki, punk-musiikki, ulkoasu, underground, vinyyli

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Degree programme of design | Product design

2013 | 51

Maarit Mikkonen

Pirkka Nikulainen

GRAPHICS FOR AN UPCOMING COMPILATION ALBUM – TAKE ME BACK – A Hardcore COMPILATION

The aim of this thesis was to design a graphic appearance to an upcoming compilation album. The goal was to create graphics faithful to the hardcore genre and design merchandise to back it up. As the commissioner, it was a part of the project to choose a name and select the bands for the record that represented the genre in 2013.

Releases from the 80's and the 90's that had an impact on the scene, were studied using picture analysis as the study method. The goal was to find the feelings and the elements that would reflect the genres honesty and mentality.

The outcome was a record with covers and merchandise ready for pressing. The graphic appearance ties the release to the genre and backs up the music visually and brings the record some added value.

KEYWORDS:

appearance, graphic design, hardcore music, indie, music, punk music, underground, vinyl

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 OPINNÄYTTEEN TAUSTAA JA TAVOITTEITA	7
2.1 Oma tausta ja motiivi	7
2.2 Viitekehys	8
3 TUTKIMUS	9
3.1 Kuva-analyysi	9
3.1.1 Minor Threat	10
3.1.2 Chain Of Strength	17
3.1.3 Flex Your Head	22
3.1.4 New York Hardcore – The Way It Is	23
3.2 Yhteenveto	25
4 SUUNNITTELU	26
4.1 Levyn bändit ja kappaleet	26
4.2 Levyn nimi	29
4.3 Kannen suunnittelu	31
4.4 Oheistuotteet	43
5 ARVIOINTI	49
5.1 Aiheenvalinnan arviointi	49
5.2 Tutkimuksen arviointi	49
5.3 Suunnitteluprosessin arviointi	49
5.4 Lopputuloksen arviointi	50
6 YHTEENVETO	51
LÄHTEET	52
KUVALUETTELO	
Kuva 1. Viitekehys.	8
Kuva 2. Minor Threat 7".	11

Kuva 3. In My Eyes 7".	12
Kuva 4.Out Of Step LP.	14
Kuva 5.Salad Days 7"	16
Kuva 6. True 'till Death 7".	18
Kuva 7.What Holds Us Apart 7".	19
Kuva 8. The One Thing That Still Holds True LP.	20
Kuva 9. Flex Your Head LP.	22
Kuva 10. New York City Hardcore - The Way It Is LP.	24
Kuva 11. No Part studiossa.	29
Kuva 12. Keikka Porissa.	32
Kuva 13. TMB 7" & Flex Your Head "X X X" LP.	34
Kuva 14. Kansi kuva.	36
Kuva 15. Sommittelu 1.	37
Kuva 16. Sommittelu 2.	38
Kuva 17. Sommittelu 3.	38
Kuva 18. Sommittelu 4.	39
Kuva 19. Levyn virallinen kansi.	40
Kuva 20. Rajoitettu "T M B" kansi.	41
Kuva 21.Etiketit.	41
Kuva 22. Sisälehtinen.	42
Kuva 23. No Part.	43
Kuva 24. Juliste.	45
Kuva 25. Paidat.	47
Kuva 26. Tarra.	48

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena oli graafisen ulkoasun suunnittelu tulevalle hardcore-musiikkia sisältävälle kokoelmalevyllä, jonka julkaisen itse. Tarkoituksena olisi julkaista 100–300 vinyylilevyä uutta ja tuoretta hardcore-musiikkia.

Projektia varten tutkin kuva-analyysin avulla vanhoja ja merkittäviä hardcore-levyjä. Tutkimuksen kohteena olivat Minor Threat - ja Chain Of Strength - diskografia sekä kokoelmalevyt Flex Your Head ja New York City Hardcore – The Way It Is. Hain niistä tunnelmaa ja inspiraatiota omalle suunnitteluprosessilleni. Tutkin samalla niiden merkitystä ja sanomaa. Tarkkailin niiden avulla, miten hardcore-genressä yhdistettiin musiikki ja graafinen ulkoasu yhtenäiseksi kokonaisuudeksi ja pyrin parhaani mukaan tekemään samoin.

Suunnittelu aloitettiin käytännössä tyhjästä. Aluksi ei ollut muuta kuin ajatus siitä, mitä halusin toteuttaa. Valitsin levyllä bändit, keksin nimen levyllä ja suunnittelin graafisen ulkoasun sekä oheistuotteet. Painoon asti levyä ei opinnäytteen puitteissa saatu, mutta tavoitteena olisi saada levy valmiiksi tämän vuoden sisällä.

2 OPINNÄYTTEEN TAUSTAA JA TAVOITTEITA

On vaikea määritellä, mitä hardcore on ja mitä se ei ole, eikä se olekaan tämän opinnäytteen tarkoitus. Muutaman asian voin genrestä kertoa. Hardcore-musiikki syntyi Amerikassa 1980-luvulla. Punkin menetettyä särmänsä ja new wave -musiikin valloittaessa markkinoita nuoret kaipasivat jotain primitiivistä ja raakaa. Reaganin Amerikassa turhautuneet nuoret lainasivat aspekteja punkista, veivät ne äärimmilleen ja hylkäsivät laimeamman new waven, joka oli vesitetty ja turvallisempi versio punkista (Blush 2001, 13). Kyse oli nuorten tekemästä musiikista, joka oli suunnattu nuorille.

2.1 Oma tausta ja motiivi

Olen ollut mukana hardcore-muusikissa 90-luvun lopulta ja saanut sieltä mitaamattoman määrän sisältöä elämäni. 2000-luvulla rupesimme ystävien kanssa järjestämään Turussa keikkoja ja julkaisemaan levyjä Poolside Records -nimellä. Vuoden 2012 lopussa muutimme Helsinkiin puolisoni kanssa, ja Turun jäädessä taakse halusinkin julkaista levyn itse ilman Poolside Recordsia, punkin ja hardcoren "tee-se-itse"-etikettiä kunnioittaen.

Musiikilla on aina ollut todella tärkeä rooli elämässäni, joten olikin vain luonnollista sisällyttää se jollain tavalla opinnäytteeseeni.

Työharjoittelussa pääsin kokeilemaan graafista suunnittelua, ja ala vaikutti mielenkiintoiselta ja mielekkäältä. Tuntuikin siis luonnikkaalta lisätä opinnäytteen elementtejä graafisesta suunnittelusta.

2.2 Viitekehys

Viitekehykseni on hyvin pelkistetty malli siitä, mitä projektiin sisältyisi. Siitä ilmenee, miten kaikki ovat omalla tavallaan riippuvaisia toisistaan ja miten joudun tekemään eri osioita lomittain ja miten asiat vaikuttavat toisiinsa. En halunnut liian tarkkoja raameja projektille, mutta oli silti hyvä kirjata ylös pääasiat viitekehksen muodossa.

Budjetti; levyn painatus, muut kustannukset.

Levy, ulkoasu, musiikki, tutkimus.

Oheismateriaali, julisteet, tarrat, jne.

Julkaisu; aika ja paikka.

Kuva 1. Viitekehys.

3 TUTKIMUS

3.1 Kuva-analyysi

Marja Seliger kirjoittaa artikkelissaan "Kuva-analyysi graafisen muotoilun tutkimustapana" seuraavalla tavalla: "lähtökohtana tutkimukselle on usein tutkijan henkilökohtainen kiinnostus johonkin asiaan" (Mäkelä-Marttinen 2009, 44). Tämän pohjalta rajasin tutkimukseni vain tiettyihin levyn kansiin, jotka mielestäni kuvastavat hyvin aikansa musiikkia, ja pyrin kuva-analyysin avulla avaamaan niiden estetiikkaa. Valitut levyt ja bändit kuuluvat samaan genreen kuin opin- näytteessäni käsiteltävä kokoelmalevy.

Seliger myös kirjoittaa, että tässä tapauksessa tutkijalla saattaa olla jo tarvittavaa tietoa aiheesta ja motivaatio hankkia lisää (Mäkelä-Marttinen 2009, 44). Tähän ennalta hankittuun tietoon mielestäni sisältyy tässä tapauksessa myös levyn kappaleet ja niiden sanoitukset, vaikka ne eivät olisikaan näkyvässä roolissa kannen kuvituksessa. Myös kappaleiden tulkinta vaikuttaa esittämäni kuva-analyysiin. En kuitenkaan rupea jokaista kappaletta tulkitsemaan erikseen, vaan keskityn niihin kappaleisiin, joita on mahdollisesti käytetty levyjen nimissä tai jotka mielestäni kuvastavat bändin olemusta.

Kuva-analyysillä halusin tutkia kansien elementtejä ja kartoittaa niiden luomaa tunnelmaa, jotta saisin omalla levylläni välitettyä saman vilpittömyyden tunteen, jonka koin itse nuorempana kuunnellessani musiikkia ja selaillessani kansia. Prosessin toki tulisi olla myös inspiroiva ja ajatuksia herättävä.

Washington D.C.:n hardcore bändit toivat hienostuneisuuden levyihin. Enää ei ollut kyse kiukuttelevista punkkareista, jotka kapinoivat vanhempiaan vastaan. Tuntui kuin kaikki olisi ollut tarkoituksellista ja kontrolloitua, eikä vain impulsiivista.

Näin toteaa Gavin Ogelsby kirjassa *Radio Silence/ A Selected Visual History of American Hardcore Music* (Nedorstek & Pappalardo 2009, 33).

3.1.1 Minor Threat

Minor Threat on kenties yksi tärkeimmistä bändeistä hardcoressa. Yhtye julkaisi itse levynsä Ian MacKayen perustamalle levy-yhtiölle Discord Recordsille, ja rumpali Jeff Nelson suunnitteli levyjen kannet.

"Straight Edge", joka tarkoittaa ihmistä, joka on valinnut päihteettömän elämäntavan, tulee suoraan heidän kappaleestaan "Straight Edge", ja bändi edustikin vahvasti tätä uutta asennetta, joka kyseenalaisti kaupallisen rock-musiikin kliseitä nopeasta elämästä ja kuolemasta.

Virallisten julkaisujen lisäksi Minor Threatin diskografiaan kuuluu kokoelma LP First Two 7"s On A 12", kaikki sen hetkiset nauhoitukset yhdelle levyille kokoava "Complete Discography" ja "First Demo Tape 7" ", joka nimensä mukaan sisältää bändin ensimmäisen demonauhoituksen. En kokenut tarpeelliseksi ottaa näitä levyjä mukaan kuva-analyysiini, koska ne sisältävät aikaisemmin julkaistuja kappaleita. Levyjen First Two 7"s On A 12" ja Complete Discography -kannet käyttävät samaa valokuvaa, joka oli alun perin ensimmäisen 7":n kannessa, hieman eri rajauksella ja värityksellä.

"The time is so little, the time belongs to us

Why is everybody in such a fucking rush?"

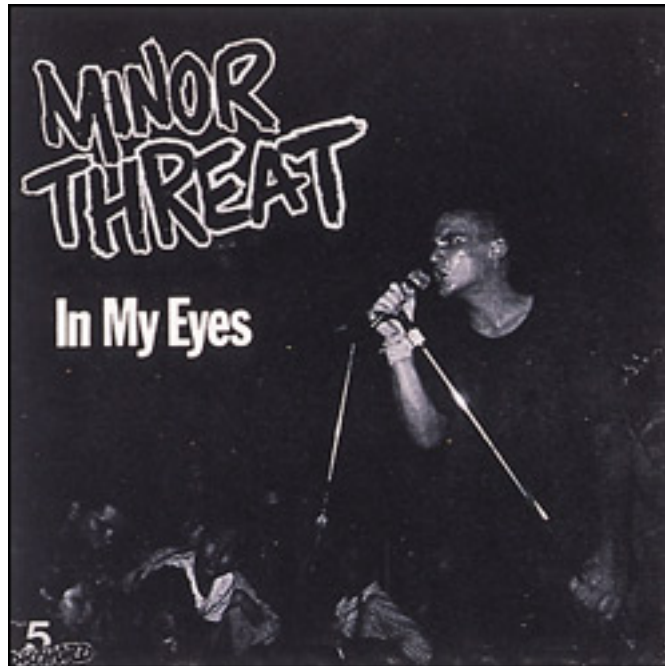
- **Minor Threat - Minor Threat** (Minor Threat 1981.)

Kuva 2. Minor Threat 7”.

Minor Threat -yhtye perustettiin vuonna 1980 Washington DC:ssä. Ensimmäinen julkaisu oli Minor Threat 7" Ian MacKayen perustamalle levy-yhtiölle Dischord Recordsille. Levyä kutsutaan bändin nimen mukaan Minor Threat 7", jossa sanasta sanaan käännettynä, sana "minor" tarkoittaa ala-ikäistä ja "threat" tarkoittaa uhkaa. Levyn kannessa Ianin pikkuveli Alec istuu portailla. Alecin pää nojaa hänen käsivarsiinsa, jotka nojaavat hänen polviinsa. Alecin asento vihjaa henkisestä tai fyysisestä pahoinvoinnista. Kuvaa käytettiin myös tulevissa Minor Threat -julkaisuissa, tosin eri värisenä ja hieman eri rajauksella. Ajattelin, että tämä kansi kuvastaakin bändin olemusta ja musiikkia parhaiten, sillä sitä käytettiin tulevissakin julkaisuissa. Kirjassa Dance Of Days kerrotaan, että Minor Threat -nimestä sana "threat" oli tarkoitettu sarkastisesti tulkittavaksi (Andersen & Jenkins 2009, 71), ja levyn kannessa ilmenee tämä niin sanottu "uhka", masentunut tai pahoinvoiva teini.

Bändin nimi lukee pelkillä isoilla kirjaimilla kuvan oikeassa reunassa. Typografia on selkeä ja siisti, toisin kuin punk-levyissä on totuttu näkemään.

Kuva 3. In My Eyes 7".

Toisen levyn In My Eyes 7" -kannessa on kuva lanista keikalla. Bändin nimi lukee lanin vasemmalla puolella ja ensimmäisen levyn selkeä fontti on vaihtunut tekstiin, joka näyttää piirretyltä. Tämän alla lukee levyn nimi "In My Eyes". Tämä onkin mielestäni perinteisin punk-levynkansi Minor Threatin diskografiassa. Punkista tuttu "tee-se-itse"-etiketti on vahvasti esillä. Tämä välittyy myös kappaleesta "In My Eyes", joka kuvastaa lanin ja bändin asenteita ja kritisoi normeiksi muodostuneita tekosyitä.

"You tell me that I make no difference

At least I'm fuckin' trying

What the fuck have you done?

IT'S IN MY EYES

AND IT DOESN'T LOOK THAT WAY TO ME

IN MY EYES"

- Minor Threat - In My Eyes (Minor Threat 1981.)

Kaikinpuolin kansi on hyvin funktionaalinen, vaikka vaikuttaakin ensisilmäykselle rujolta. Typografia ja sommittelu ovat selkeitä. Voisin kuvitella graafisen ilmeen raakuuden johtuvan osin kustannussyistä, mutta mielestäni se myös kuvaa hyvin musiikkia ja sen yksinkertaista ja alkukantaista voimaa.

"Don't smoke,

Don't drink,

Don't fuck,

At least I can fucking think

I can't keep up,

can't keep up,

can't keep up,

Out of step with the world"

- Minor Threat - Out Of Step (with the world) (Minor Threat 1983.)

Kuva 4. Out Of Step LP.

"Out Of Step" eroaa muista Minor Threat -julkaisuista kantensa ansiosta. Kannessa on lauma lampaita, jotka suuntaavat levyn oikeaa reunaa kohti. Lauman ulkopuolella on yksinäinen selkeästi eri tavalla piirretty musta lammas, joka on matkalla vastakkaiseen suuntaan laumasta. Levyn nimeksi on valittu osa kappaleen "Out Of Step (with the world)" nimestä. Kappale käsittelee päihteetöntä elämäntapaa, joka oli hyvin poikkeava viesti verrattuna aikansa kaupallisiin rock-julkaisuihin. Se hylkää tavanomaisen hedonismin ja ylistää indviduaalista vapautta päättää yhteiskunnassa muodostuneita normeja vastaan valitsemalla päihteettömän elämäntavan.

Levyn kannen avulla luodaan eroa tavalliseen massaan ja rohkeasti kuljetaan omaan suuntaan, vaikka yksin ja muiden mielipiteistä välittämättä. Yksilöä kuvataan mustana lampaana, joka vihjaa massojen vieroksunnasta, jopa tyytymättömydestä tätä kyseistä yksilöä kohtaan. Toisin kuin "Out Of Step (with the world)" kappaleen kertosäkeessä, jossa lauletaan, ettei pysy maailman tahdissa mukana, vaikuttaa siltä, että tämä yksinäinen musta lammas olisi itse valinnut tiensä, eikä vaikuta eksyneeltä. Lampaan suunta on niin päinvastainen laumas-

ta, ettei se tunnu vahingolta vaan tietoiselta valinnalta. Alkuperäinen takakansi oli kokonaan musta, mikä johtui inhimillisestä virheestä. Tämä loi bändin ympärille mystiikkaa, mutta se ei ollut tarkoituksellinen, ja seuraavassa painoksessa takakannessa olikin kappaleen nimet ja kuvat bändin jäsenistä. Myöhemmissä painoksissa kanteen lisättiin myös levyn hinta ja teksti, jossa kehoitettiin maksamaan vain tämän verran levystä. Näin varmistettiin, ettei levyistä voitu veloittaa ylimääristä ja luotiin eroa kaupallisiin levy-yhtiöihin, joiden tarkoituksena oli voiton maksimointi. Dischord käytti tätä taktiikkaa myös muissa julkaisuissa. Haluttiin rikkoa jo normeiksi muodostuneita kliseitä musiikkiteollisuudessa. Punkista tuttu "tee-se-itse"-asenne oli viety askeleen eteenpäin. Levyt näyttivät ja kuulostivat hyviltä, vaikka mukana ei ollutkaan isoja levy-yhtiöitä.

"Wishing for the days

when I first wore this suit

Baby has grown older,

it's no longer cute"

- **Minor Threat - Salad Days** (Minor Threat 1985)

Kuva 5. Salad Days 7".

Salad Days 7" julkaistiin muutama vuosi bändin hajoamisen jälkeen ja eroaa muista Minor Threat -levyistä musiikillisesti. Levyn kannessa on mustavalkoinen kuva bändistä istumassa omakotitalon kuistin portailla. Etukannessa ei ole tekstiä lainkaan, vasta takakannessa lukee bändin nimi. Bändin musiikin ystävät tunnistavat yhtyeen pelkän kuvan perusteella, mutta onko nimen pois jättämisellä muitakin syitä kuin pelkästään esteettiset syyt? Kuten Salad Days -kappaleesta voi tulkita, bändi oli etäännytynyt hieman jo hardcore-musiikista, eikä kokenut sen hetkistä "sceneä" omakseen. Kappaleessa vertauskuvana käytetty vauva, eli hardcore-musiikki, on kasvanut ja hänestä on tullut ruma. Kannen on suunnitellut Jeff Nelson, joka myös soitti bändissä ja suunnitteli muutkin Minor Threatin levyn kannet. Tämän faktan perusteella mietinkin, kuinka syvälliset syyt bändin nimen pois jättämisellä on. Tätä on mahdollista sanoa varmaksi, mutta kaikinpuolin levy mielestäni poikkeaa bändin aikaisemmasta linjasta vahvasti.

Kuvasta käy myös ilmi, että bändin jäsenet ovat ihan tavallisia nuoria miehiä. Punk-univormu on hylätty ja todellakin pukeudutaan juuri niin kuin halutaan,

eikä vain provosoimaan ja shokeeraamaan. Tämä onkin varmaan yksi vahvimista ja selkeimmistä eroista hardcoren ja punkin välillä.

Minor Threatin koko diskografia on hyvin arvostettu hardcore-genressä ja on ehdottomasti tutustumisen arvoinen:

Minor Threat 7" Dischord Records, 1981

In My Eyes 7" Dischord Records, 1981

Out Of Step LP Dischord Records, 1983

First Two 7"s On A 12" Dischord Records, 1984

Salad Days 7" Dischord Records, 1985

Complete Discography Dischord Records, 1989

First Demo Tape 7" Dischord Records, äänitetty 1981, julkaistu 2003.

3.1.2 Chain Of Strength

Chain Of Strengthiä voi sanoa yhdeksi imitoiduimmista 80-luvun bändeistä hardcoressa. Yhtyeen ilme oli vahva ja tunnistettava. Keikat olivat energisiä ja musiikki hyvin soitettua ja loppun asti hiottua, menettämättä kuitenkaan säräänsä.

Yhtye ei keksinyt lausahdusta "true 'till death", mutta teki siitä sloganin muuttuvassa hardcore-genressä (Revelation Records 2013).

"Well maybe now that you've grown

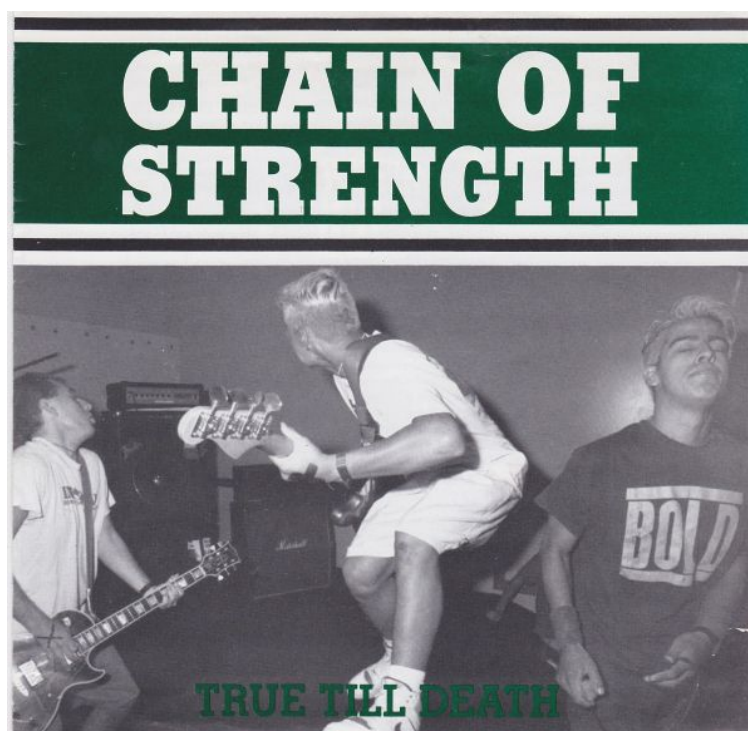
dull and old,

we'll pick up where you left off,

To you it was just music

but to us it was so much more"

- **Chain Of Strength - True 'till Death** (Chain Of Strength 1988.)

Kuva 6. True Till Death 7".

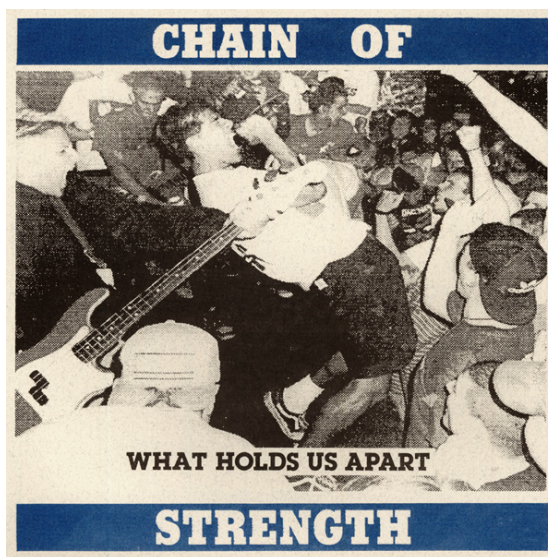
Chain Of Strength oli kalifornialainen bändi, joka perustettiin 1988. Bändin ensimmäinen julkaisu oli True 'till Death 7" Revelation Recordsille. Kansi on jaettu selkeästi, ylhäällä on kirjoitettu bändin nimi isolla, jonka alapuolella on kuva bändistä esiintymässä, ja alas on kirjoitettu levyn nimi. Tässä vaiheessa hardcore-genre oli jo lähes 10-vuotta vanha, ja osa sen pioneereista olivatkin jo siirtyneet eteenpäin muihin genreihin. Levyn nimen, True Till Death voi tulkita uskol-

lisuuden valaksi genreä kohtaan, mutta kappaletta kuunnellessa käy mielestäni selväksi, että sillä viitataan päihdevapaaseen elämäntyyliin ja sen vaalimiseen. Tietty puhtaus ja selkeys huokuu kansista ja kannen valokuvasta. Koen myös, että valokuvalla pyritään välittämään sitä energiaa, joka virtasi keikoilla.

"You won't see me ashamed

of what I once was, and what I still am"

- Chain Of Strength - Too Deep Until Now (Chain Of Strength 1990)

Kuva 7. What Holds Us Apart 7".

Bändin toinen julkaisu oli What Holds Us Apart 7", jonka bändi julkaisi omalle levy-yhtiölleen, Foundation Recordsille. Levyn eri painoksissa käytettiin eri värejä, mutta peruselementit pysyivät samoina. Levyn kannessa on hyvin vastaava sommittelu kuin True Till Death 7" -kannessa. Ensimmäisen painoksen levyistä suurin osa myytiin monistetuilla kansilla, ja vasta toiseen painokseen painettiin värillinen kans. Näiden jälkeen kannen sommittelua muutettiin hieman ja väri

vaihtui vihreäksi. Typografia ja valokuva pysyivät samana painoksesta riippumatta, ja tunnelma on ensimmäisen levyn kaltainen. Valokuva on bändin keikalta, ja kaikki graafiset elementit ovat selkeitä ja siistejä. Vaikka painon laatu saattoikin olla huonompi kuin ensimmäisessä levyssä, saa siitä silti mielestäni kypsän ja harkitun mielikuvan. What Holds Us Apart luo nimellään eroa massaansa, ja kuten kappaleista voi tulkita, anteeksi ei pyydellä.

"I can't believe another year has gone by

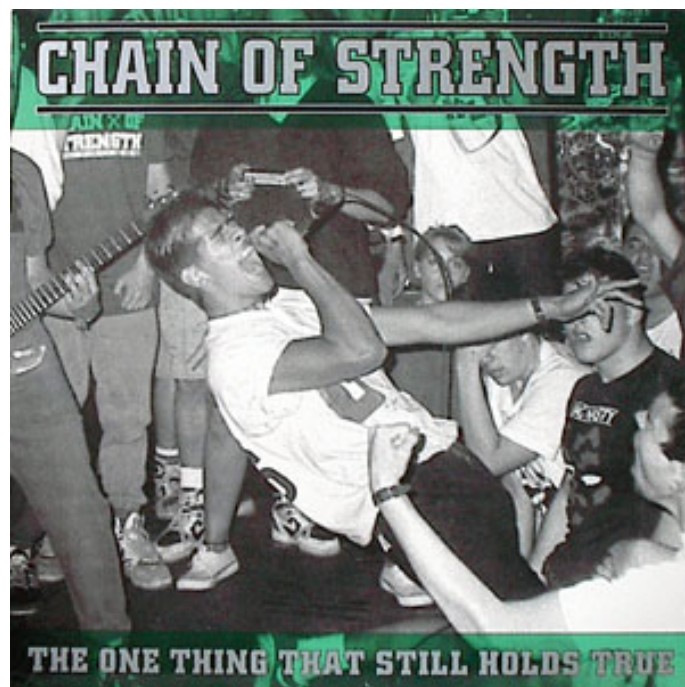
and still nothing, as if we don't even try

and theres nothing to be proud of

and nothing you can truly stand by,

It's time to believe"

- **Chain Of Strength - Impact** (Chain Of Strength 1995.)

Kuva 8. The One Thing That Still Holds True LP.

The One Thing That Still Holds True julkaistiin bändin hajoamisen jälkeen. Levyn julkaisi Revelation Records, ja se sisälsi molemmat 7":set ja yhden ennen julkaisematon kappaleen "Impact". Vuosia on kulunut, ja vaikka bändikin on hajonnut, jotkut asiat eivät silti muutu. Graafinen ulkoasukin pysyy uskollisena. Tutut elementit löytyvät ja sommittelukin on lähes sama kuin aikaisemmissa julkaisuissa.

Yhteenvetona sanottakoon, että Chain Of Strengthin graafinen linja oli hyvin tunnistettava ja vahva. Siksi niitä onkin hyvä tarkastella kokonaisuutena, eikä vain yksittäisinä julkaisuina. Selkeä typografia ja värien toisto muodostivat levyistä yhteisen kokonaisuuden ja toivat niille lisäarvoa. Kansikuvat keikoilta toivat levyille yhteisen teeman, ja se energia, joka keikoilla oli läsnä, välittyy niistä mielestäni hyvin. Nykyään alkuperäisistä Chain Of Strength -levyistä saakin maksaa sievoisen summan, jos ne kokoelmaansa haluaa.

Bändin graafista tyyliä on imitoitu paljon genressä ja on varmasti yksi tunnistettavimmista, vaikka sekin oli koottu muiden elementeistä. Chris Bratton kertookin kirjassa Radio Silence (Nedorstek & Pappalardo 2009, 102) alkuperäisen fontin olleen kunnianosoitus vanhalle hardcore-bändille nimeltä SSD, ja palkit olivat lainattu Run DMC:ltä, jopa vihreän värin valintaan vaikuttivat Tim Yohannonin levykokoelma ja The Smithsin The Queen Is Dead- ja Meat Is Murder -albumit. 80-luvun alun jälkeisissä levyissä usein ilmaistiinkin esikuvat graafisesti imitoimalla levyn kansia tai paitojen sommitteluja. Omien kokemusteni mukaan tätä ei koettu negatiivisena asiana, vaan päinvastoin osana hardcorea ja ikään kuin juurien vaalimisena. Kyse ei ole rahasta, vaan musiikista ja tunteesta, joten plagioinnista ja kopioinnista ei puhuta, vaan enemmänkin kunnianosoituksesta.

Chain Of Strengthin diskografiassa laatu korvaa määrän:

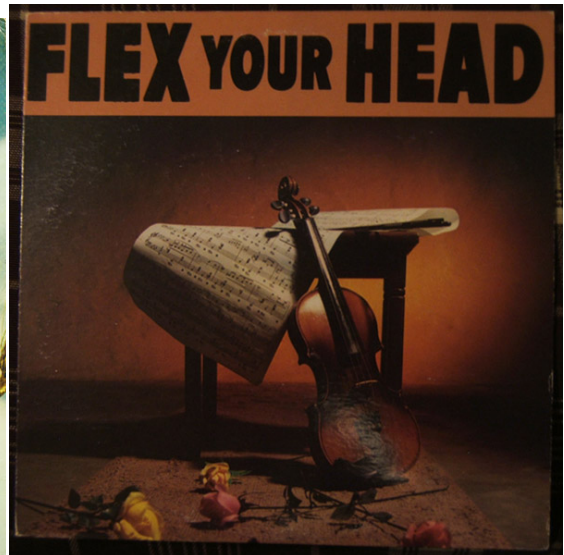
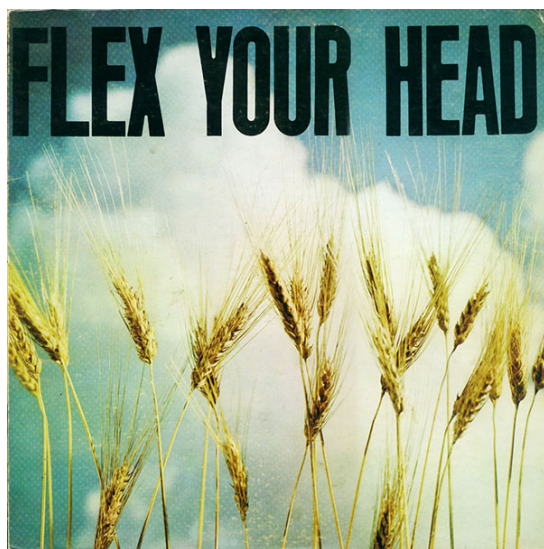
True 'till Death 7" Revelation Records, 1988

What Holds Us Apart 7" Foundation Records, 1990

The One Thing That Still Holds True LP Revelation Records 1996.

3.1.3 Flex Your Head

Flex Your Head LP julkaistiin 1982 Dischord Recordsin toimesta. Kyseessä oli kokoelmalevy, joka keräsi washingtonilaisia bändejä samalle levyille. Levylle tehtiin kaikkiaan neljä erilaista kantta. Levyn nimen yleisin tulkinta on, että jännitettäisiin lihaksia päässä, pullistellaan siis aivoja hauiksien sijaan.

Kuva 9. Flex Your Head LP.

Levyn sisältö ja kannet luovat ristiriidan keskenään. Yksi kansista on vaikuttaa maalaukselliselta asetelmalta, joka yhdistettäisiin kenties enemmänkin klassiseen musiikkiin kuvan sellon ja nuottien vuoksi. Kansi viittaa muuhun kuin sisältönsä. Tämä pätee mielestäni kolmeen kanteen neljästä. Ainoastaan kansi XXX-kirjaimilla kertoo millaisesta musiikista saattaisi olla oikeasti kyse, mutta tässäkin tapauksessa pitää olla tietoa genrestä, jotta ymmärtää XXX-kirjaimien viittaavan päihdeettömään elämäntyyliin nimeltä "Straight Edge". Muut kannet luovat hyvin rauhallisen ja "hitaan" tunnelman. Vilja kasvaa ja taivas on sininen. Kannessa, jossa on valokuva miehestä, koen myös olevan rauhallinen tunnelma, vaikka kuva onkin epätarkka ja siitä näkyykin kuvaajan tai kohteen liike. Taivas näkyy ja kuvan hallitseva väri on valkoinen. Kannen tekstistäkin on jäljellä vain ääriviivat.

Levyn nimi lukee selkeästi joka levyssä. Ainoastaan XXX-kannessa levyn nimen koko on pieni. Tässä kannessa tärkeämpi elementti tuntuu olevan X-kirjaimet ja niiden julistama päihdevapaus.

Levy on varmasti yksi tunnetuimmista hardcore-kokoelmista. Se on edelleen saataville ja uusintapainoksia on helppo löytää.

3.1.4 New York Hardcore – The Way It Is

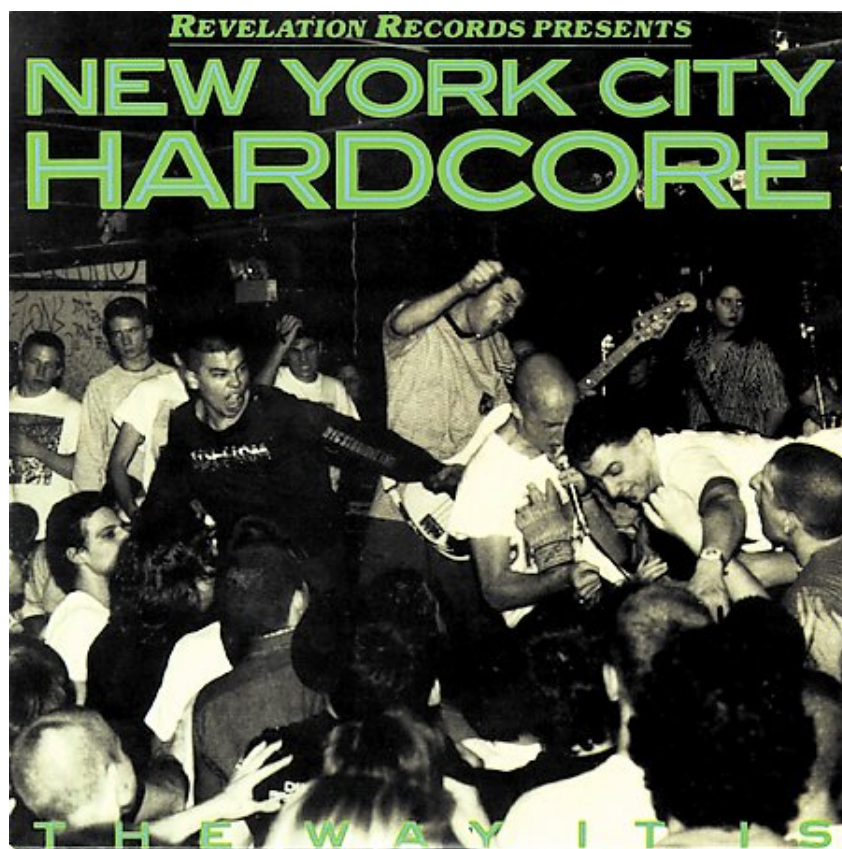
"Think for yourself now

United we stand

Divided we fall

You got to keep the faith"

- **Warzone - As One** (New York City Hardcore – The Way It Is 1988.)

Kuva 10. New York City Hardcore – The Way It Is LP.

New York City Hardcore – The Way It Is LP on kokoelma 1987–1988 New Yorkista ja sen scenestä. Levyn on julkaissut Revelation Records vuonna 1988. Levyn kannessa on kuva keikalta, Gorilla Biscuits -niminen bändi on lavalla. Hardcoren energia ja yhteisöllisyys on kuvassa läsnä ja kiteyttää ajan ja paikan. The Way It Is -nimi ja kuva pyrkivät dokumentoimaan hetken ja kaupungin. Ulkopuolinenkin saa jonkilaisen käsityksen musiikista ja tunnelmasta. Esteettisesti toimivia valintoja, mutta tuskin sen syvällisempää merkitystä ratkaisuille löytyy. Tunnistan levyn kannesta, että kyseessä on hardcore-levy, vaikka siinä ei niin lukisikaan. Teksti ja sen sommittelu on selkeä.

3.2 Yhteenveto

Vaikka kyseessä olikin nuoria teinejä julkaisemassa omia levyjään, tietynlainen kypsyys ja tyyli loistaa kaikista tutkimistani julkaisuista. On mielestäni selvää, että graafiseen puoleen on nähty vaivaa, ja usko omaan tuotteeseen on ollut kova. Levyn piti myös näyttää hyvältä. Kokonaisuus on ollut tärkeä. Kyseessä on ollut niin paljon muutakin kuin pelkkä musiikki.

Siisteys ja selkeys on yhdistävä tekijä. Typografia on selkeää ja helposti luettavaa joka levyllä. Punkin kapina ja ”tee-se-itse”-asenne ei ole kadonnut, vaan se on kehittynyt. Sitä ilmaistiin eri tavoilla ja ammattimaisemmin.

Painosten myötä kansiin tehtiin pieniä muutoksia, mikä lisäsi levyjen keräilyarvoa. Kokoelma ei ole täydellinen ilman yhtä levyä jokaisesta painoksesta, ja alkupään painoksista joutuukin nykyään maksamaan sievoisen summan.

4 SUUNNITTELU

Tein paljon ideointia ilman tietokonetta, mutta siirryin digitaaliseen maailmaan ennen loppulisen mallin valmistamista. Halusin tehdä ja toteuttaa mahdollisimman paljon ideoista itse ilman koneiden luomia rajoituksia. Työkaluina toimivat kynän, viivoittimen ja saksien lisäksi Adoben ohjelmat, Illustrator, Photoshop ja InDesign.

4.1 Levyn bändit ja kappaleet

Alusti asti oli selvää, miltä bändeiltä halusin pyytää kappaleen levyille. Halusin levyille neljä erilaista bändiä ja jokaiselta yhden kappaleen. Valitsin uudempia bändejä, joita haluaisin ihmisten kuulevan. Tunsin bändien jäseniä jo entuudestaan, joten kaikkia oli helppo lähestyä ja saada projektiin mukaan.

Upright on Jyväskylästä ja ehdottomasti yksi suosikkibändeistäni tällä hetkellä. Bändi on saavuttanut suosiota ympäri Eurooppaa ja on tunnettu vahvoista keikoistaan. Yhtyettä pidetään tällä hetkellä yhtenä kovimpina hardcore-bändeistä Suomessa. Oli mahtavaa saada heidät levyille mukaan.

Left Cold on hämeenlinnalainen bändi, joka julkaisi debyyttinsä "Symptoms Of Our Time" vuonna 2012. Yhtye soittaa hieman synkemmän tyylistä hardcorea ja tuo vaihtelua levylleni.

Bad Reputation (lyhennetään Bad Rep.) on uusi turkulainen bändi. Yhtye nauhoitti 2012 Demolition Tape -kasetin, joka oli bändin ensimmäinen julkaisu. Onnistuneiden nauhoitusten jälkeen päätin ottaa bändiltä kappaleen levyille. Tätä kirjoittaessa bändin rumpali lopetti yhtyeessä soittamisen, ja orkesterin tulevaisuus on epäselvä.

No Partin kolme neljästä jäsenestä tulee Helsingistä ja edustaa Suomessa harvinaisempaa täysin päihdevapaata linjaa.

Those days, "those fucking days"

I'm looking back, and I'm feeling

a sense of gratitude

For those times they have given so much

I look ahead, like so many others

And know that in my heart

This will always remain

The bonds built mean we're not alone

Some turn away

To the bottle or the door

But what remains

Are the values at the core

It hurts to see

But I won't close my eyes

We all need

To do what feels right

WON'T LET GO

Growing distant, it's hard to face

But time changes all of us

And those changes can tear us apart

So let's try to get back on track

Foundation, it's built on trust

But commitments, they can break

Can we weather the storm?

Well I guess that only time will show

- No Part - Won't Let Go (Take Me Back 2013.)

No Part nauhoitti levyä varten uuden version vanhasta demolta löytyvästä kappaleesta ja pääsin studioon mukaan todistamaan tätä hetkeä. Se päivä oli hyvin inspiroiva, ja kun lähdimme studiolta sinä iltana, minulla oli todella positiivinen tunne levystä ja sen kappaleista. Koin koko projektin todella tärkeäksi ja halusin saada levyn ulos ja kaikkien kuultavaksi.

Kuva 11. No Part studiossa.

4.2 Levyn nimi

Oli tärkeää, että levyllä olisi hyvä ja tarttuva nimi. Se tulisi olemaan kaikessa mahdollisessa levyyn liittyvässä, kannessa, paidoissa, julisteissa ja tarroissa. Minun pitäisi olla siihen täysin tyytyväinen. En aluksi tajunnutkaan, kuinka vaikeaa se tulisi olemaan, keksiä levyille nimi, joka miellyttäisi. Halusin, että se as-

sosioitaisiin kuuntelijoiden kautta vahvasti hardcore-musiikkiin, mutta se ei saisi olla liian geneerinen.

Ensimmäinen ehdotus levyn nimeksi oli "Peace To The Gods". Lausetta on vaikea suomentaa. Se ei varsinaisesti tarkoita "rauha jumalille", vaikka sen niinkin voi halutessaan tulkita. Tässä tapauksessa jumalani olisivat aikaisemmat hardcore-suuruudet, sankarit ja legendat, jotka 80-luvulla loivat pohjan musiikille, joka tänä päivänä tunnetaan nimellä hardcore. Tahdon levyn toki olevan myös kunnianosoitus musiikilliselle juurilleni, ja jos levyn nimi halutaan näin tulkita, niin se sopii minulle paremmin kuin hyvin. En kuitenkaan koe, että tästä olisi kyse. *God*-sanaa on Amerikassa käytetty mustan nuoren miehen synonyymina, mikä on mielestäni kiehtova ajatus. Se on vahvan itsetunnon ja kunnian osoitus. *Peace*-sana on liitetty usein slangissa tervehdyksiin, kuten "peace out". Olen kuullut koko lausetta "Peace To The Gods" käytettävän tervehdyksenä rap- ja hip-hop -levyillä, ja se on mielestäni hyvin positiivinen lausahdus. Pidän myös siitä, miltä lause lausuttuna kuulostaa. Koen sen ainoastaan positiivisena, jos levyn nimen voi tulkita eri tavoin, ja tämä antaa varmasti lisää tarkoitusta itse levyillekin. Riskinä on tietysti, että nimi tulkitaan uskonnolliseksi sanan *God* takia. Punk- ja hardcore-piireissä on uskonnonvastaisuus yleistä, mutta se ei välttämättä vaikuta ihmisten musiikin kuunteluun ja tukemiseen. *God*-sana tarkoittaa eri asioita eri ihmisille. Levyn nimi onkin hyvin tulkinnanvarainen ja jopa provosoiva.

Päätin kuitenkin miettiä vielä muitakin vaihtoehtoja, sillä vierastin jotakin Peace To The Gods -nimessä. Se kuulosti enemmän rap- kuin hardcore-levyltä.

Toisena vaihtoehtona tuli "Carry On Tradition". Se tarkoittaa perinteen ylläpitämistä, jonka koen hyvin tärkeänä hardcore-musiikin kannalta. Nimi viittaa siihen, että edelleen vuonna 2013 Suomessa nuoret soittavat musiikkia ja tekevät levyjä ilman suurta kansallista yhtiötä taustalla. Tämä ei kuitenkaan kuulostanut mielestäni tarpeeksi hyvältä, ja mitä enemmän nimeä "pureskelin", se alkoi vain ärsyttää.

Kolmantena vaihtoehtona tuli "Take Me Back". Nimi oli mielestäni sopivan geenerinen hardcore-levyn nimeksi, mutta kuitenkin tarpeeksi omaperäinen. Osa vanhoista 80-luvun kokoelmista oli nimellään sidottu aikaan tai paikkaan, kuten Revelation Recordsin "New York City Hardcore – The Way It Is" tai Blackout Recordsin "New York Hardcore – Where The Wild Things Are", ja juuri tuo aika ja paikka olivat musiikillisesti minulle merkittävimmät. "Take Me Back" kaipaa niitä aikoja ja on tribuutti niille levyille. Nimi viittaa myös siihen tunteeseen, jonka musiikin kautta löysin, siihen intohimoon, joka heräsi, kun kuulin hardcorea ensimmäisen kerran. Se laimenee väkisinkin ajan myötä, mutta nyt haluaisin sen löytää jälleen ja palata taas nuoreksi musiikin avulla. Se kertoo omasta matkastani menneisyyteen, mutta toimii myös itsenäisenä elementtinä.

Pidinkin tätä ehdottomasti parhaana vaihtoehtona ja päätin aloittaa kannen suunnittelun tällä nimellä.

4.3 Kannen suunnittelu

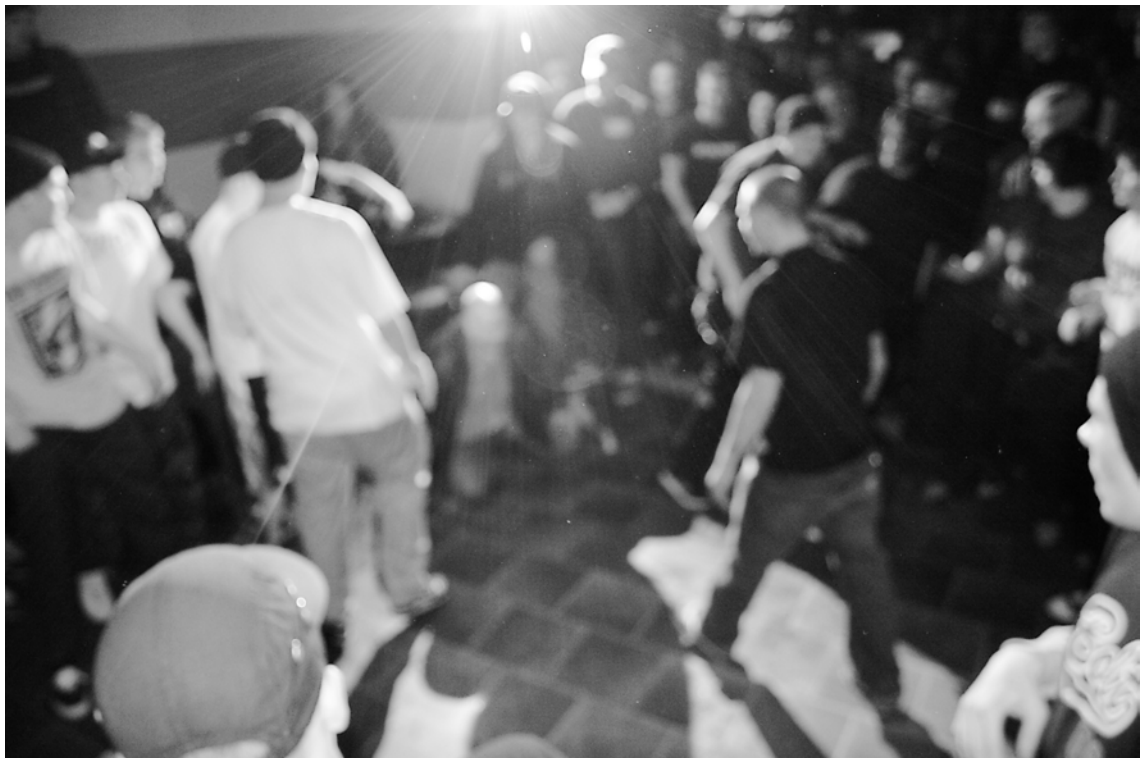
Kannen suunnittelussa lähdin liikkeelle imitoimalla tutkittuja kansia. Halusin kanteen saman tunnelman, joka oli vanhoissa levyissäkin. Halusin myös, että levyn kannessa olisi jotain tuttua, johon hardcore-musiikin ystävät voisivat tarttua. Tuntuikin luontevalta tarttua aluksi klassisiin sommitteluihin ja lähteä niistä etsimään omaa tyyliä.

Aloitin sommittelemalla levyn nimeä Chain Of Strengthin tyylin. Valitsin selkeän fontin ja piirsin palkit nimen ylä- ja alapuolelle. Kokeilin eri värejä, valokuvia ja pelkkää tekstiä. Huomasin, että pienelläkin muokkaamisella saisi suuria visuaalisia eroja aikaan.

Halusin selkeästi luettavan typografian ja kokeilinkin paljon selkeitä fontteja. Suosikeikseni nousivat Franklin Gothic, Gill Sans, Verdana ja Helvetica, joista Helvetica tippui pois aika nopeasti. Kuva-analyysseissäni huomasin, että jokaisen tutkimani levyn kannessa oli selkeä ja helposti luettava typografia. Jopa

käsin piirretyt logot ja tekstit olivat selkeitä tai helppolukuisia, mikä oli mielestäni olennainen osa kansien graafisen ilmeen tunnelmaa. Haettiin jo selvästi ammatillisempaa ja laadukkaampaa viimeistelyä erona aikaisempiin punk-albumeihin.

Ajatuksena oli toteuttaa kaksi tai kolme erilaista kantta levyille, joista ainakin yhteen halusin valokuvan. Puolisoni toimii valokuvaajana ja on kuvannut keikkoja aktiivisesti vuodesta 2007. Arkisto on siis todella laaja ja olinkin varma, että sieltä löytyisi kuva, jota voisin käyttää. Luvan saatuani kävin käsiksi arkistoon. Aikani selattua kuvia olin jo löytänyt muutaman potentiaalisen kuvan, joita lähdin sommittelemaan kanteen. Halusin, ettei kuvasta olisi liian tunnistettavissa mikään bändi ja ensisijaisesti etsinkin kuvaa yleisöstä, siitä energiasta, joka keikoilla virtaa. Laajan arkiston ansiosta löysin lisää kuvia ja tuntuikin, että olisin jo löytänyt kanteen sopivan kuvan.

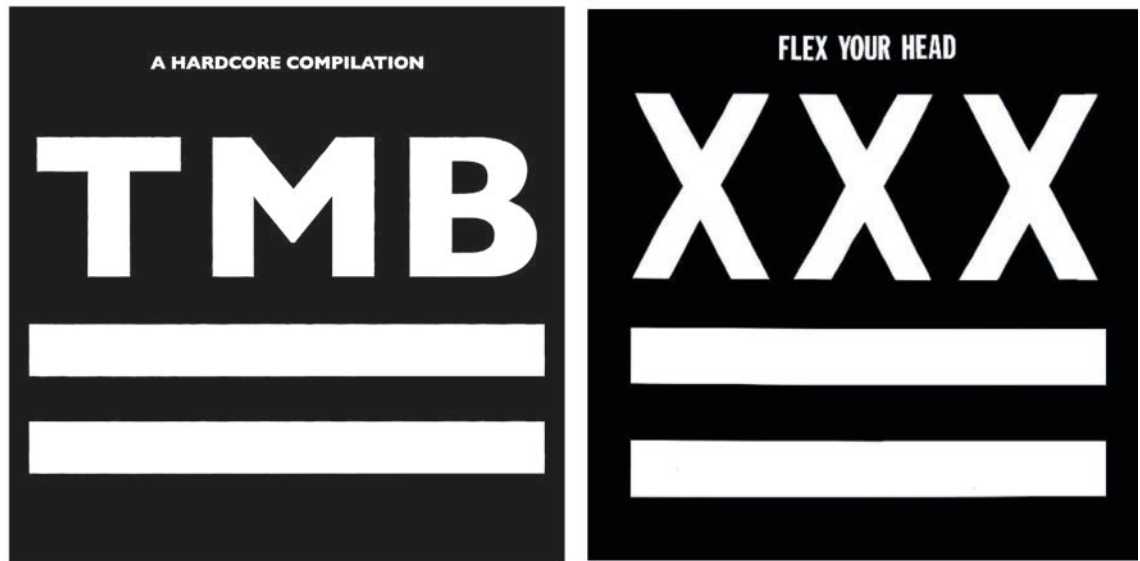

Kuva 12. Keikka Porissa. (H. Mustonen, henkilökohtainen tiedonanto 26.4.2014)

Kuva oli yleisöstä keikalta. Epätarkka tarkennus ja ylhäältä loistava valo loivat miellyttävän tunnelman kuvalle. Oli myös hyvä, ettei kuvasta tunnistanut ketään yleisöstä, eikä bändiäkään näkynyt kuvasta.

Tein kuvasta erilaisia kansiehdotuksia, ja vaikka pidin kuvasta, se ei mielestäni silti sopinut levynkanteen. Mitä enemmän kuvaa katsoi, sitä negatiivisemmalta se vaikutti. Ehkä kuvasta jäi liian epäselväksi, mistä on kyse ja jos ei tiennyt, että kuva on keikalta, loi se mielestäni hieman negatiivisen tunnelman. Aivan kuin käynnissä olisi tappelu tai jonkinlainen välien selvittely. Vaikka kuvaa ei niin tulkittaisikaan, en silti halunnut sitä enää käyttää. Jos olisi pienikin mahdollisuus, että kuvaa tulkittaisiin väärin, en haluaisi sitä levyn kanteen. Halusin levyn kansista välittyvän positiivisen energian. Lopulta hylkäsin kuvan ja jatkoin kuvi-
en etsimistä.

Toisen idean lähtökohtana toimi washingtonilainen kokoelmalevy "Flex Your Head". Levyssä on neljä erilaista kantta, ja yksi niistä on mustalla taustalla olevat kolme valkoista X-kirjainta. Tätä klassista sommittelua näkeekin usein tatuointeina ja siitä painetaan edelleen paitoja. Kaikessa yksinkertaisuudessaan kansi on todella toimiva ja ajaton. Tätä halusin myös oman levyni kansien edustavan, mutta halusin myös yhden kansista toimivan tribuuttina tälle klassiselle kokoelmalevyille. Päätin tehdä kannesta hyvin samankaltaisen ja katsoa miten se toimisi kirjaimilla "T M B" (lyhenne levyni "Take Me Back" -nimestä). Ajattelin, että levyjä selatessa hardcore-musiikin ystävät huomaisivat tutun sommittelun ja tämä herättäisi heissä mielenkiinnon ottaa levy lähempään tarkasteluun. Alkuperäinen sommittelu on niin vahva ja selkeä, että sen kerran nähneenä se jää varmasti mieleen.

Kuva 13. Vasemmalla minun versioni ja oikealla Dischordin julkaisema Flex Your Head LP:n "X X X"-kansi.

En halunnut ottaa suoraan mallia kannesta, vaan ajattelin, että teen sommitte- lun niin kuin sen muistan, ja näin siitä tulisi hieman enemmän "minun näköise- ni". En siis halunnut ihan suoraa kopiota, mutta kannen tulisi muistuttaa vahvas- ti Flex Your Headin XXX LP:n kansia. Asettelu olisi lähes sama, mutta mittasuht- eet ja fontit olisivat erilaiset muistuttaen kuitenkin alkuperäistä.

Etsinkin selkeän fontin, Gill Sansin, joka näyttäisi hyvältä isoina kirjaimina ja lihavoituna. Oleellinen osa kantta ovat palkit kirjaimien alla. Kun nämä elementit oli tehty, sijoittelin niitä eri tavalla, muokkasin taustaa, kokeilin erilaisia linjoja, lisäilin ja poistelin elementtejä. Tallensin tiedoston aina, kun tapahtui jotain, joka miellytti silmääni. Loppujen lopuksi tallennettuja tiedostoja oli reilut 20 kpl, joista valitsen yhden painoa varten.

Päätin jättää takakannen mustaksi niin kuin alkuperäisessä Out Of Step LP:ssäkin. Se herättäisi mielenkiintoa ja toimisi tribuuttina kuten etukansikin.

Selattuani enemmän puolisoni kuva-arkistoja löysin projektiini täydellisen kuvan kuin vahingossa. Löysin sen valmiina printtinä hyllyltämme. Tämä kuva puhutteli minua välittömästi ja pyysinkin Hiljalta kuvaa tiedostona kanttani varten. Kävi

ilmi, että kuva oli alun perin otettu filmille ja kyseessä oli rajattu printti kuvasta. Sain alkuperäisen kuvan koneelleni ja siinä oli tallella skannauksesta johtuvat reunat. Kuvan luoma tunnelma oli juuri se, mitä halusin levyn kanteen, eikä esiintyvä bändi ollut tunnistettavissa. Kuvassa oli myös tiettyä herkkyyttä, mitä ei voi digitaalisilla kuvilla jäljitellä.

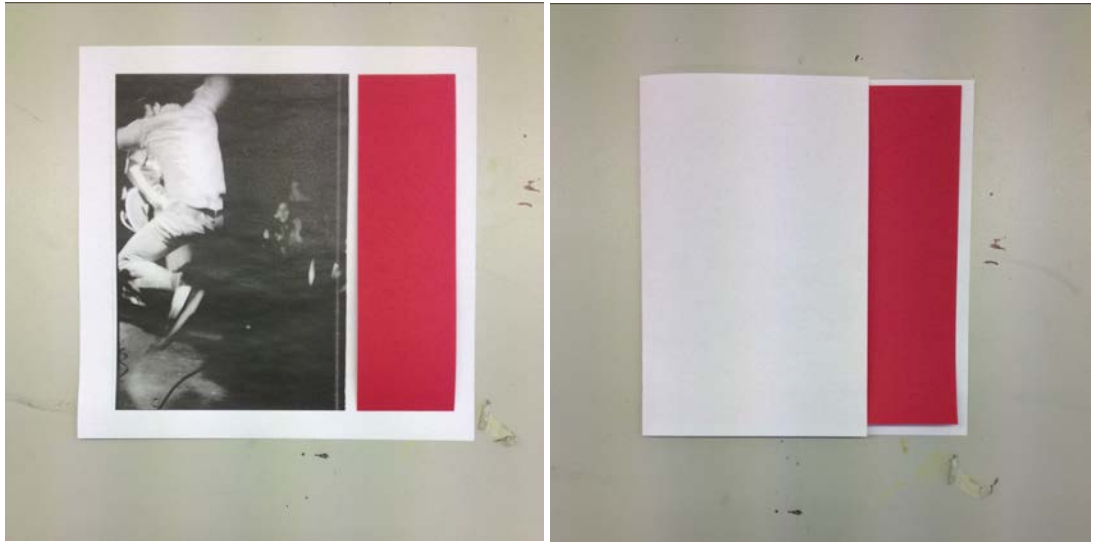

Kuva 14. Kuvan ottanut Hilja Mustonen.

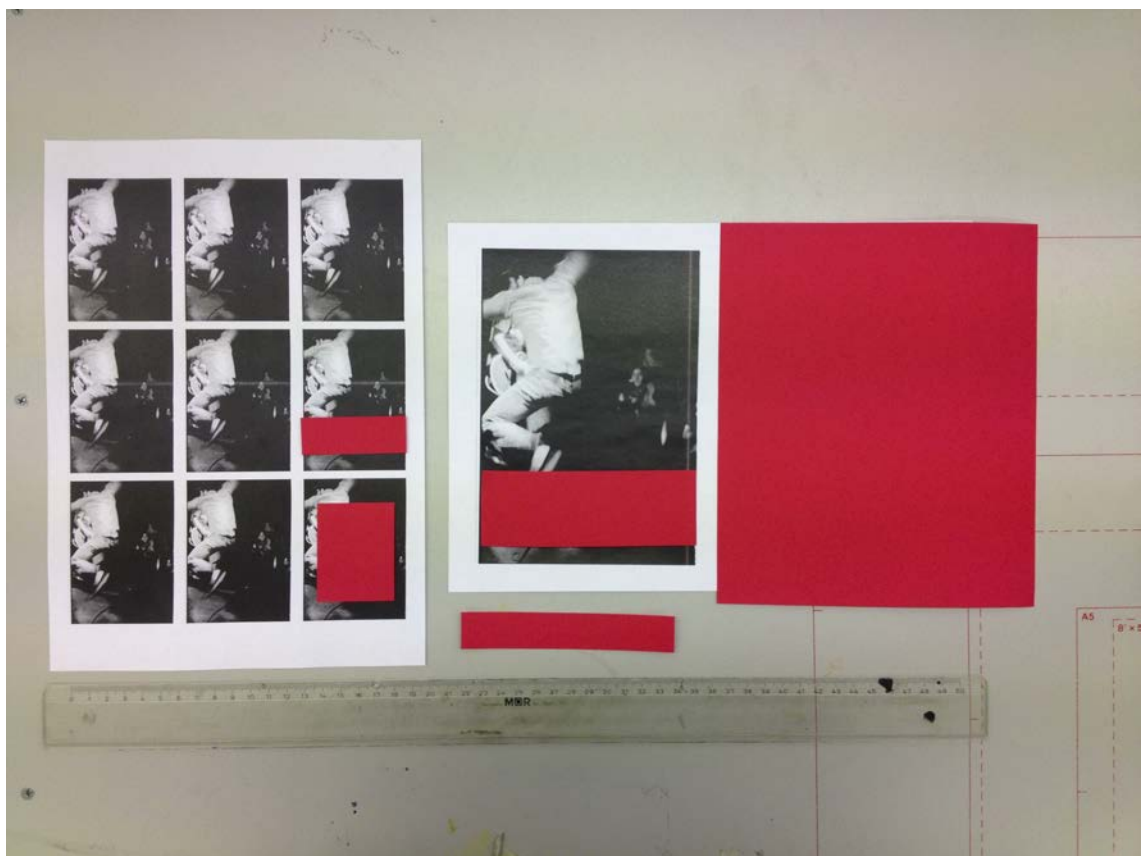
Kuvasta innostuneena aloin miettiä. sommittelua ja värejä kantta varten. Tulostin kuvan kokonaisuudessaan ja leikkasin eri muotoisia paloja eri värisistä kartongeista ja sovitin niitä kuvan viereen eri kokoisina paikkaa vaihtaen. Tein tästä monta eri variaatiota ja valokuvasin ne, jotka miellyttivät minua eniten. Mietin tässä vaiheessa myös, miten levy näkyy kansien alta vai näkyykö ollenkaan. Ajatus siitä, että levy kurkistaisi kansien alta, viehätti minua.

Kuva 15. Aluksi tulostin kuvia eri formaatissa ja leikkasin kartongista eri värisiä ja kokoisia paloja.

Kuva 16.

Kuva 17. Kartongin avulla kokeilin erilaisia sommitteluja.

Kuva 18. Ensimmäisiä koneelle siirrettyjä kansiehdotuksia.

Askartelun jälkeen oli aika siirtää suunnitteluprosessi koneelle. Käytin Adobe'n Illustratoria kannen sommittelussa. Toin kuvan ohjelmaan ja tein laatikoita kuvan viereen suunnitelmien mukaan. Kokeilin eri värejä, mutta yksinkertainen mustavalkoinen toteutus tuntui tässä vaiheessa parhaalta. En kuitenkaan vielä hylännyt värien käyttöä kokonaan. Nyt oli myös aika miettiä typografiaa ja sen sommittelua. Mieluiset fontit olivat jo löytyneet ja lähdinkin niistä liikkeelle. Suunnittelussa jatkoin samaa menetelmää, kokeilin mahdollisimman monta erilaista variaatiota ja aina kun sain aikaiseksi jotain, mikä miellytti silmää, tallensin sen ja jatkoin seuraavaan. Variaatioita kertyikin runsaasti, osa toisistaan täysin poikkeavia ja osa vain pienillä muutoksilla aikaisemmista.

Tämän kannen yhteydessä mietin myös ensimmäisen kerran takakantta ja sen sommittelua. Tähän kanteen halusin kokeilla eri muotoja, jotta levy tulisi kannen

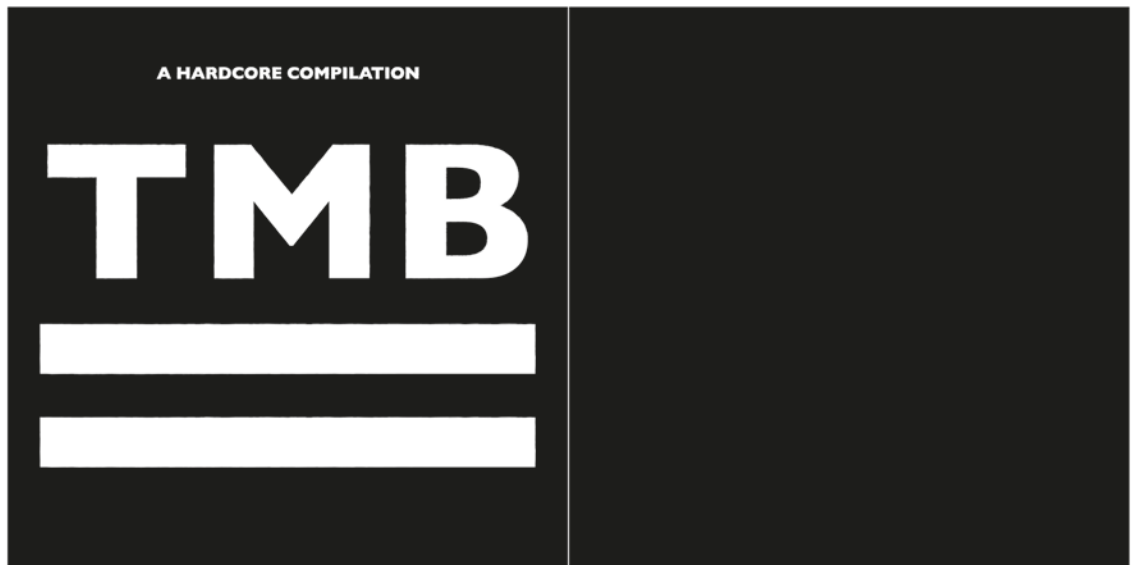
alta esille. Kannen koko hieman vaihtelee 180 mm:stä 185 mm:iin, ja takakansi on usein saman kokoinen kuin etukansi. Halusinkin, että takakansi olisi pienempi kuin etukansi ja että levy tulisi kannen alta esille. Mietin myös, olisiko mahdollista ja kannattavaa toteuttaa muitakin muotoja, esimerkiksi pyöreän päätyreunan.

Päätinkin jättää takakannen lyhyemmäksi, jotta levy tulisi esiin kannen alta, mutta pyöreän muodon hylkäsin. Tässä vaiheessa koin, että minulla olisi hyvin erilaisia vaihtoehtoja, joista valita lopullinen kansi.

Levy sai kaksi erilaista kantta. Virallisen kannen, valokuvalla ja levyn julkaisu-keikkaa varten rajallisen määrän "T M B" -kansia. Jokaisessa levyssä siis olisi tuo valokuvalla varustettu kansi, ja keikalla myytävissä levyissä olisi lisäksi "T M B" -kansi peittämässä "virallista" kantta.

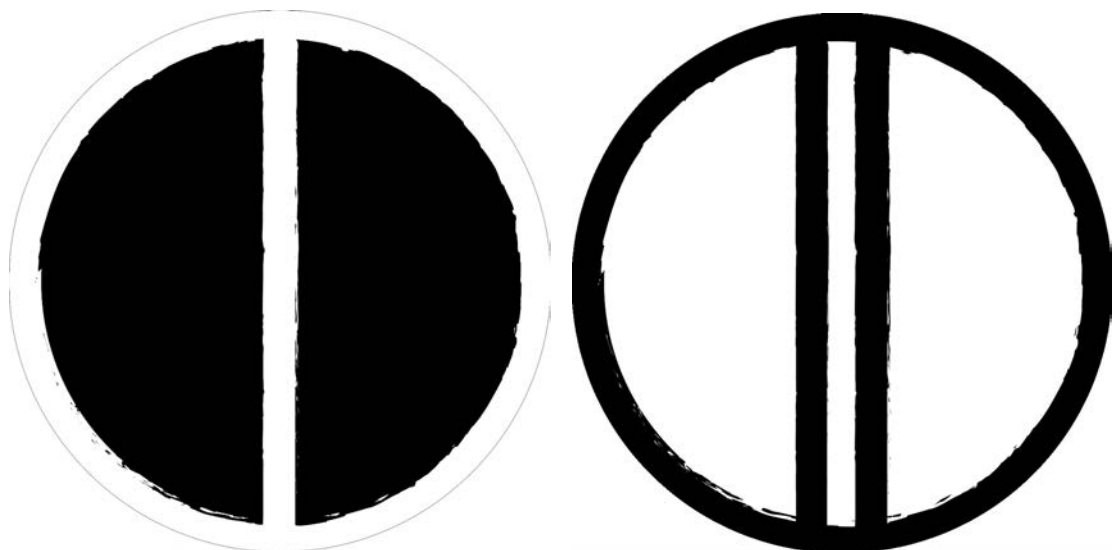

Kuva 19. Levyn virallinen kansi.

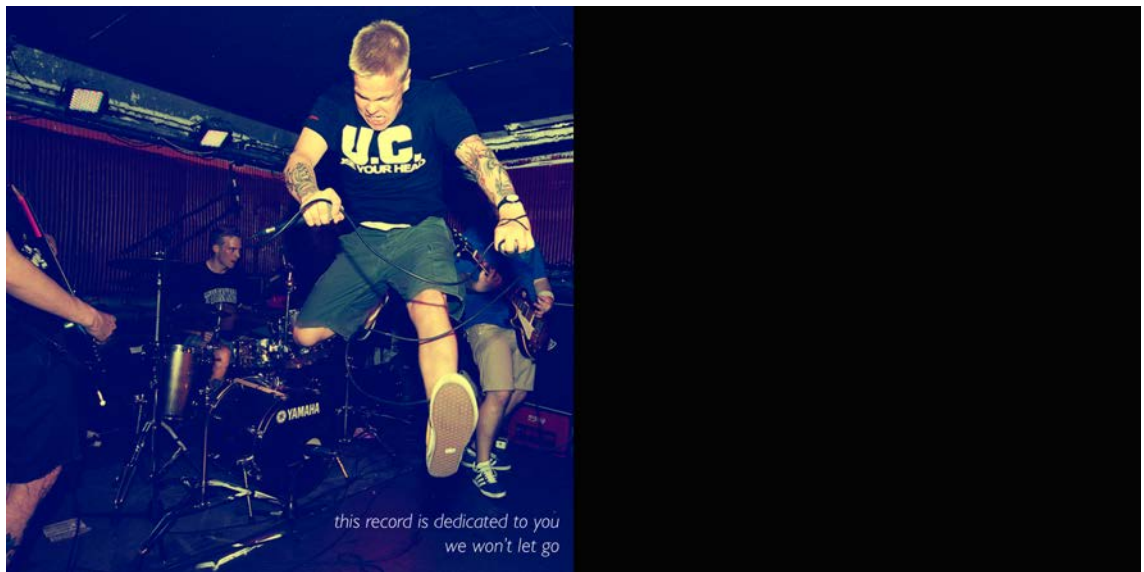
Kuva 20. Rajoitettu "T M B" kansi.

Levyn A-puoli merkattaisiin yhdellä viivalla ja B-puoli kahdella. Halusin pitää etiketit mahdollisimman yksinkertaisina, jotta ne sopisivat molempien kansien kanssa.

Kuva 21. A- ja B-puolen etiketit.

Sisälehtisessä käytin No Partilta saamaani kuvaa, ja koen heidän tekemän kappaleensa tärkeäksi osaksi levyä. Se on ainut levyä varten nauhoitettu kappale, joten koen sen edustavan levyä parhaiten. Pidin myös kuvan tunnelmasta ja väreistä hyvin paljon.

Kuva 22. Sisälehtinen on kaksipuolinen. Toisella puolella on kuva, jonka oikeassa alareunassa lukee valkoisella "this record is dedicated to you, we won't let go". Toinen puoli on musta, johon tulee tarpeellinen informaatio painoksesta ja kappaleista, kunhan levy on painettu.

Kuva 23 No Part. Kuvan ottanut Fiona Albrecht.

4.4 Oheistuotteet

Kansien ollessa lopullista valintaa vaille valmiita oli aika ruveta suunnittelemaan muita levyyn liittyviä oheistuotteita. Halusin tehdä ainakin julisteen tukemaan levyn julkaisua ja ehkä myös paitoja myytäväksi ja mahdollisesti vielä tarroja, joita voisin laittaa levyn kansien väliin ja jakaa keikoilla mahdollisesti asiasta kiinnostuneille.

Pidin puolisoni ottamasta valokuvasta todella paljon ja halusinkin tehdä siitä ison printin, joka toimisi julisteena ja mainoksena. Kuvan ollessa sama kuin kannessa se tukisi julkaisua hyvin ja olisi mielestäni toimiva ratkaisu mainoksenakin levyä varten.

Halusin käyttää kuvaa mahdollisimman paljon ja sen avulla luoda yhteisen ilmeen levylle ja oheistuotteille. Ihan kaikkeen sitä en voisi käyttää, kuten esimerkiksi tarroihin ajattelin muita ideoita. Paitojakin ajattelin painattaa muutaman erilaisen. Budjettini ollessa rajallinen täytyisi tarkkaan miettiä, mitä kannattaa tehdä ja mitä jättää tekemättä, mutta halusin silti suunnitella valmiiksi kaikki mahdolliset tuotteet.

Julisteissa käyttäisin valokuvaa ja koin, ettei niitä kannattaisi tehdä yhtä mallia enempää. Valokuva toimii pääosassa, eikä sen tueksi tarvitse hirveästi lisätä mitään muuta kuin vähän tekstiä kertomaan, mistä on kyse.

take me back - a hardcore compilation 7"
upright left cold bad rep. no part

Kuva 24. Julisteeseen lisätään julkaisu päivämäärä, kunhan se on tiedossa.
Painetaan A3 kokoisena.

Paitoja suunnittelin kaksi erilaista, ja valokuvan lisäksi halusin käyttää Chain Of Strengthiltä lainattua sommittelua toisessa mallissa. Se olisi tunnistettava ja loisi tietyn mielikuvan levystä. Samaa mallia käyttäisin myös tarroissa.

Kuva 25.

Kuva 26. Tarraan käytettävä grafiikka.

5 ARVIOINTI

5.1 Aiheenvalinnan arviointi

Aihe oli minulle juuri se oikea. En usko, että olisin löytänyt itselleni sopivampaa aihetta, ja vaikka prosessi välillä tuntuikin toivottomalta, niin oli se kuitenkin miellyttävä.

Olin päässyt työharjoittelussa kokeilemaan graafista suunnittelua ja halusinkin opinnäytteeni liittyvän alaan jollain tavalla. Musiikki on ollut minulle hyvin tärkeää aina, ja oli vain loogista yhdistä nämä kaksi asiaa. Toivon tulevaisuudessa-kin voivani tehdä tämän kaltaisia toimeksiantoja.

5.2 Tutkimuksen arviointi

Tutkimukseen käytin suurimman osan ajastani. Koin sen hyvin mielenkiintoiseksi ja inspiroivaksi. Uskon myös oppineeni paljon, jos en niinkään tekniikoista ja työkaluista, niin ainakin asenteesta ja ylpeydestä omaa työtään kohtaan.

Suurimpana ongelmana koin tutkimusmateriaalin rajaamisen ja juuri oikeiden kohteiden löytämisen, mutta mielestäni selviydyin haasteesta hyvin.

5.3 Suunnitteluprosessin arviointi

Suunnitteluun olisin halunnut käyttää enemmän aikaa, mutta olen kuitenkin hyvin tyytyväinen kaikkeen, mitä sain aikaiseksi. Koen onnistuneeni hyvin ja kasvaneeni suunnittelijana. Olen todella tyytyväinen tunnelmaan, jonka loin levyille

kansien ja oheistuotteiden avulla. Kokonaisuus on hyvä yhdistelmä tuttua ja turvalista sekä uutta ja tuoretta.

5.4 Lopputuloksen arviointi

Alun perin oli tarkoituksena saada levy ulos loppuseminaareihin mennessä, mutta jo aikaisessa vaiheessa ymmärsin, ettei tämä tulisi olemaan mahdollista. Niin paljon projektiin liittyvistä asioista oli muista ihmisistä riippuvaisia, kuten kappaleiden toimitus, ja siksi pystyinkin keskittymään suurimman osan ajasta tutkimukseen ja suunnitteluun. Olen hieman pettynyt, etten saanut levyä tarpeeksi ajoissa painoon, mutta samalla olen tyytyväinen graafiseen ulkoasuun ja tutkimukseen, joka tukee ratkaisujani.

6 YHTEENVETO

Aikaa olisin voinut käyttää projektiin loputtomasti, joten ehkä olikin hyvä asia, että oli tarkka deadline alusta asti. Vaikeimmaksi asiaksi koin kirjoitusprosessin. Lopputulokseen olen tyytyväinen ja olen ylpeä aikaansaannoksistani, vaikka itse levy ei olekaan vielä tullut painosta.

Ohjelmien käyttö luistaa projektin jälkeen paremmin ja koen kehittyneeni suunnittelijana. Tuntuu myös, kuin olisin palannut ajassa taaksepäin noin 15-vuotta ja löytänyt sen innostuksen musiikkia kohtaan, joka on vuosien mittaan päässyt hiipumaan. Haluan jatkossakin olla tekemisissä vastaavanlaisten projektien kanssa ja haluan rohkaista muitakin tekemään samoin. Perustakaa bändejä, julkaiskaa levyjä ja järjestäkää keikkoja!

LÄHTEET

Andersen, M. & Jenkins, M. 2009 Dance Of Days: Two Decades Of Punk In The Nation's Capital. Kuudes painos. New York: Akashic Books.

Anttila, P. 2005, Ilmaisu, Teos, Tekeminen ja Tutkiva Toiminta. Hamina: Akatiimi Oy.

Blush, S. 2001. American Hardcore. Los Angeles: Feral House.

Chain Of Strength 1988. True Till Death. Revelation Records.

Chain Of Strength 1990. What Holds Us Apart. Foundation Records.

Chain Of Strength 1996. The One Thing That Still Holds True. Revelation Records.

Minor Threat. 1981a Minor Threat. Dischord Records.

Minor Threat. 1981b In My Eyes. Dischord Records.

Minor Threat. 1983 Out Of Step. Dischord Records.

Minor Threat. 1985 Salad Days. Dischord Records.

Mäkelä-Marttinen, L. (toim.). 2009. Luova Työ Tutkimuksen Kohteena. Avauksia Design-Alojen Metodologiaan. Jyväskylä: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu.

Nedorstek, N. & Pappalardo, A. 2009. Radio Silence / A Selected Visual History Of American Hardcore Music. Toinen painos. New York: powerHouse Books.

Revelation Records 2013. Bands: Chain Of Strength. Viitattu 12.03.2013.<http://www.revelationrecords.com/bands/show/106>.

v/a. 1982. Flex Your Head. Dischord Records.

v/a. 1988. New York City Hardcore – The Way It Is. Revelation Records.

v/a. 2013. Take Me Back – A Hardcore Compilation. DIY.